

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 714/2015
12.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Г., због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног С.Г., поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр.373/2011 од 09.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5761/13 од 25.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 12. августа 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног С.Г., поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр.373/2011 од 09.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5761/13 од 25.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К бр.373/2011 од 09.09.2013. године, окривљени С.Г. оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 196. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен дужности накнаде трошкова кривичног поступка и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5761/13 од 25.11.2013. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног С.Г., а пресуда Првог основног суда у Београду К бр.373/2011 од 09.09.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени С.Г., не наводећи законски основ, са предлогом да се побијане пресуде "пониште".

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног С.Г., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 101/11 и 121/2012), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 3. истог члана, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да у смислу одредбе члана 483. став 1. ЗКП окривљени нема овлашћење да лично поднесе захтев за заштиту законитости, већ да овај ванредни правни лек може поднети искључиво преко свог браниоца, то је Врховни касациони суд захтев окривљеног С.Г. одбацио као недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2.) ЗКП ("Службени гласник РС бр. 72/11, 101/11 и 121/12), донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.